

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การวิจัย พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีกระบวนการผลิตที่โรงเพาะฟักฟาร์มเลี้ยงและธุรกิจต่อเนื่องของสัตว์เศรษฐกิจ:

หอยหวาน (*Babylonia areolata*) แบบบูรณาการสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมการเพาะและเลี้ยงหอยหวานเชิงพาณิชย์แบบครบวงจรในประเทศไทย

โครงการย่อ
การพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปจากหอยหวาน
และรูปแบบบรรจุภัณฑ์สำหรับการส่งออก
ผลิตภัณฑ์จากหอยหวานในเชิงพาณิชย์

โดย
รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ โสกโนด
ดร.เกวียน บัวตุ่ม
นายสมศักดิ์ สุดจันทร์

คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่

บทคัดย่อ

การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากหอยหวานเพื่อเพิ่มมูลค่าและความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ โดยใช้หอยหวานในการศึกษานี้จาก 2 แหล่ง คือ หอยหวานธรรมชาติ และหอยหวานเลี้ยง ในเขต ต.นาทับ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา ซึ่งมีขนาดโดยเฉลี่ย 120 ตัว/กг. (ประมาณ 8-9 กรัม/ตัว) วิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีและคุณภาพทางจุลินทรีย์ของหอยหวานสด พบว่าเปริมาณโปรตีน ไขมัน และคาร์บोไฮเดรตของหอยหวานเลี้ยงมีค่าสูงกว่าหอยหวานจากธรรมชาติ โดยมีค่าร้อยละ 13.39 1.38 และ 10.6 โดยน้ำหนักแห้ง ขณะที่หอยหวานจากธรรมชาติมีค่าร้อยละ 12.48 0.58 และ 9.42 โดยน้ำหนักแห้งตามลำดับ ส่วนปริมาณเหล้ามีค่าใกล้เคียงกัน คุณภาพทางด้านจุลินทรีย์ พบว่า หอยหวานจากการเลี้ยงมีปริมาณจุลินทรีย์ทั้งหมด (TVC) และ Faecal coliform เท่ากับ 3.2×10^5 CFU/g และ 43 MPN/g ตามลำดับ ซึ่งมีค่าต่ำกว่าหอยหวานจากธรรมชาติ ขณะที่ *Staphylococcus aureus* ของหอยหวานเลี้ยงมีปริมาณสูงกว่าหอยหวานธรรมชาติ ส่วน *Escherichia coli* และ *Vibrio parahaemolyticus* พบปริมาณน้อยกว่า 3 MPN/g ทั้งหอยหวานจากการเลี้ยงและหอยหวานจากธรรมชาติ และไม่พบ *Salmonella sp.* ในตัวอย่างหอยหวานทั้งสองแหล่ง

การศึกษาวิธีการแกะเนื้อหอย โดยการลวกในน้ำเดือดที่ระยะเวลาต่างๆ (1, 2, 3, 4 และ 5 นาที) พบว่า เมื่อระยะเวลาการลวกเพิ่มมากขึ้น ยังผลให้เวลาในการแกะเนื้อหอยและปริมาณผลผลิตลดลง การลวกในน้ำเดือดที่เวลา 2 นาทีใช้เวลาในการแกะเนื้อหอย 1.08 นาที สำหรับหอยหวานจากการเลี้ยง และ 1.05 นาที สำหรับหอยหวานจากธรรมชาติ ให้ผลผลิตสูงสุด สำหรับการแกะเนื้อหอยด้วยวิธีการนึ่งด้วยไอน้ำที่ระยะเวลาต่างๆ (3, 4, 5, 6, 7 และ 9 นาที) ให้ผลในลักษณะเดียวกันกับการลวกในน้ำเดือด การลวกหอยหวานเลี้ยงและหอยหวานธรรมชาติที่ 3 นาทีใช้เวลาในการแกะเนื้อหอย 1.02 และ 1.18 นาที ให้ผลผลิตสูง แต่เมื่อเทียบกับการลวกในน้ำเดือด พบว่ามีผลผลิตที่ต่ำกว่า จึงเลือกวิธีการแกะเนื้อหอยหวานโดยการลวกในน้ำเดือดเป็นเวลา 2 นาที

การพัฒนาผลิตภัณฑ์หอยหวานรมควัน พบว่ามีกระบวนการที่เหมาะสมประกอบด้วย การแข็งเนื้อหอยหวานในน้ำปูรุรสที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส 5 ชั่วโมง ก่อนการรมควัน น้ำปูรุรสที่ได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ทดสอบมากที่สุด ประกอบด้วย น้ำ น้ำตาลทราย ซอสถั่นเหลือง น้ำส้มสายสูตร จิ้งกะเทียม และหม้อน้ำใหญ่ ร้อยละ 14.03, 31.35, 37.13, 13.75, 1.25, 1.25 และ 1.25 โดยน้ำหนัก ตามลำดับ

การใช้วัสดุกำเนิดควันชนิดและปริมาณที่แตกต่างกันไม่ส่งผลกระทบทางประสานสัมผัส ด้านกลิ่นเครื่องปูรุส กลิ่นควัน และสีของผลิตภัณฑ์หอยหวานธรรมชาติรอมควัน แต่แสดงผลที่แตกต่างเล็กน้อยในผลิตภัณฑ์หอยหวานเลี้ยงรอมควัน ดูจากการทดลองที่ได้คะแนนการยอมรับใกล้เคียงกับค่าในอุดมคติมากที่สุดคือ การใช้ชานอ้อยในปริมาณ 900 กรัมต่อการรอมควันที่กำหนดอุณหภูมิ 70 องศา

เกลเชียส 40 นาที สำหรับหอยหวานเลี้ยง และอุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส 30นาที สำหรับหอยหวานธรรมชาติ

การคัดเลือกบรรจุภัณฑ์และสภาวะการบรรจุผลิตภัณฑ์หอยหวานรอมควัน โดยพิจารณาจากความสามารถในการป้องกันการซึมผ่านไอน้ำและกําช ความแข็งแรง และราคา จึงเลือกใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดฟิล์มพลาสติกเคลือบหล้ายขั้น ได้แก่ Nylon/LLDPE และ PET/CPP ชนิดไม่มีฟอยด์ และชนิด OPP/MET/LLDPE ชนิดที่มีฟอยด์ สภาวะการบรรจุภายนอกได้อากาศปกติ และในโทรศัพท์ เนื่องจากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงคุณภาพและอายุการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์จะได้นำเสนอต่อไป